

[Svend Erik Hovmand]

Denne sag vil altså næppe have større betydning, når det drejer sig om huslejerne, hverken for kommunerne eller for ejerne eller for lejerne. Jo, den vil have betydning: den vil have betydning, når det drejer sig om en lang række administrative, juridiske og andre besværligheder, både for ejerne, for lejerne og for kommunerne. Men man undgår ikke denne lejeforhøjelse, hvilket egentlig var det motiv, hr. Arne Bjerregaard og andre talte for.

Jeg vil gerne afslutningsvis sige, at hele denne sag, når det kommer til stykket, i realiteten ingen effekt vil få ud over den voldsomme effekt, det vil have for en lang række menneskers administrative og juridiske overvejelser, og så naturligvis den interessante politiske effekt, som ligger i, at socialdemokratiet nu danner et rødt flertal sammen med tre liberale politikere.

Det synes jeg naturligvis er interessant. Det er et forhold, som jeg ikke skal begive mig nærmere ind i; jeg vil kun konstatere, at det er en samarbejdsform, som jeg i hvert tilfælde ikke synes er særlig klædelig.

Keld Andersen (KF):

De ændringsforslag, vi her har til debat, er på en række områder ganske ekstraordinært interessante, ikke så meget fordi de er stillet imellem anden og tredje behandling – det hænder jo her i tinget – og heller ikke fordi ændringsforslag nr. 1 i virkeligheden skal ændre noget, som slet ikke står i lovforslaget. Der står nemlig, at »28. februar 1981« skal ændres til »1. maj 1981«, men det står i øvrigt slet ikke i lovforslaget. Men lad det nu ligge, det går jo stærkt, og at der kan ske småfejltagelser undervejs, kan vel ikke undre nogen, når boligministeren til det sidste møde i folketingets boligudvalg må stille i kjole og hvidt; det siger vel lidt om, hvor travlt han har.

Nej, ændringsforslagene er mest interessante, fordi de ikke løser ét eneste problem, men derimod skaber en lang række problemer. De skaber en lang række problemer med hensyn til varslerne, med datoen 1. maj. Andre vil sige, at det løser et problem, og skal man blive enige, kalder man det så en »lex Viborg«, så er begge parter enige, for det er af hensyn til Viborg, det står der. Det står der bare ikke noget om i ændringsforsla-

get. Endelig skaber de problemer, fordi de lægger op til en overordentlig stor og urimelig forskelsbehandling af mange lejere, forstået på den måde, at nogle får huslejeforhøjelser, hvis der er varslet, andre får det ikke, hvis der ikke er varslet.

Dernæst er ændringsforslagene også interessante, fordi de er stillet af et af regeringens forligspartier eller en del af et forligsparti – det er endnu uvist hvor mange, om det er 3 eller 2 medlemmer, men det skal jo blive 5 tilsammen – og fordi de er stillet som ændringsforslag til et lovforslag fra oppositionen og forsvares i folketingets boligudvalg af den socialdemokratiske boligminister, tilmed på det sidste i kjole og hvidt. Jeg ved ikke, om dette med kjole og hvidt var en hånd mod SF, der i virkeligheden er forslagsstillerne.

Endelig er der et for mig helt afgørende problem, og det er identiteten i disse forslag, altså lovforslaget og ændringsforslagene. Jeg mener, det er således, at hvis man vedtager ændringsforslag nr. 1, er lovforslagets § 1 bortfaldet, og hvis man vedtager de øvrige ændringsforslag, nr. 2 og 3, er det oprindelige lovforslags § 2 bortfaldet, og så er der altså efter min bedste opfattelse ikke mere tilbage i det oprindelige SF-lovforslag.

Må jeg om udvalgsarbejdet generelt sige, at vi i det konservative folkeparti meget stærkt beklager den måde, disse forslag er blevet behandlet på i boligudvalget. Både lovforslaget og ændringsforslagene er af afgørende betydning for kommunerne, for lejerne og for udlejerne, som imidlertid slet ikke under udvalgsarbejdet har haft mulighed for at gøre nogen som helst form for indsigelse over for hverken ændringsforslag eller lovforslag bortset fra en enkelt undtagelse, som jeg i retfærdighedens tjeneste skal nævne, nemlig en organisation, som tilfældigvis var inde i dette ting i går, da boligudvalget havde møde.

Vi mener også i det konservative folkeparti, at de administrative og juridiske konsekvenser af lovforslaget må anses for at være ganske uoverskuelige, og vi er af den opfattelse, at forslagsstillerne såvel som regeringen ved fremsættelsen af disse forslag har kompromitteret sig selv på en måde, der er uværdig for folkestyret, og har skabt en ganske ekstraordinær politisk og parlamentarisk situation her i tinget.